

İŞÇİ BİRLİĞİ

Frankfurt
TÜRKİYELİ İŞÇİLER BİRLİĞİ
Yayın Organıdır

Yıl: 1

Sayı: 13

29.9.1974

5 ÇOCUKLU AİLE'NİN YILLIK KAYBI 4 632 DM.

ÇOCUK PARALARIMIZIN KESİLMESİNE

ve VERGİ ZAMMINA KARŞI AÇILAN KAMPANYAYA KATIL!..

Yurdumuzda iş, çocuklarımızın başında olmak istiyoruz..

BASYAZI

C.I.A nedir ?.. ①

Değerli işçi arkadaşlar,
Sohbetimize başlamadan önce hepinizi yine kalpten selamlarım. Bu defa sohbetimizi ne üzerine yapalım diye düşündüm taşındım ve şuna karar verdim: Söz Amerika ve Nato'dan
(Devamı beşinci sayfada)

Geçen Temmuz ayında meclisten çıkan ve 1975 yılının ilk ayında yürürlüğe girecek olan "Ailelerin vergi yükünü denkleştirme" adındaki kanun, biz yabancı işçiler için önemli bir maddi zarara yol açmaktadır.

Yeni kanuna göre artık çoklu ailelere vergi indirimini tanınmayacak, artan vergi yükünü karşılamak için çocuk paraları artırılacaktır. Ancak bu çocuk parasından sadece çocuğu Almanya'da olanlar yararlanacak, olmayanlar ise şimdiye kadar almış oldukları çocuk paralarını alamıyacakları gibi aynı zamanda yine her yıl uygulanan vergi indiriminden elde etmiş oldukları paraları da yitireceklerdir.

(Devamı beşinci sayfada)

TÜRKİYE'de neler oluyor?..

30 kilometrelik yolları yapılmadığı için doğum sancısına tutulan kadınlarını sallarla dağ-bayır ve tepelerden şehirdaki doktora yetiştirmeye çalışan köylüler görülüyor ... (FOTOĞRAF : GÜNAYDIN - SAMSUN)

Yollarda ölüyorlar

Samsun'da 30 kilometre tutan köy yolları yapılmadığı için 11 köy hastalarını sallarla ve yürüyerek şehre götürüyor

Samsun'a 30 kilometre uzaklıkta dağlık bir arazide kurulan Çayırçökek, Gökçedere, Aşağımusallı, Gökekli, Kılavuz

lu, Kötekli, Ayaklıalan, Düzardıç, Yazılar, Karışlar ve Yayla köy halkı doğum sancısı çeken kadınlarını ve yaşlı hastalarını doktora yetiştirmek için sallarla dağ bayır aşarak meşak katli yollar katetmektedirler.

İl Köyün merkezi durumunda olan bir köye Sağlık Merkezi kurularak il köy halkının sıkıntısından kurtarılmasını beklediklerini bildiren Karışlar Köyü Muhtarı Mustafa Çiçek, "7 Yılda doktora yol yokluğundan yetiştiremediğimiz, 50 vatanşımız öldü. İlgililere müracaat ettik. İl Köyün merkezi durumundaki bir köye Sağlık Ocağı açılmasını ve köyümüze bir ebe verilmesini istedik." demiştir.

DEMİREL'İN YEĞENİ 800.000 LİRAYA OTOMOBİL ALDI

Son günlerde basına akseden bir olayı sizlerde iletelim.

Süleyman Demirel'in yeğeni olan Yahya Demirel 800 bin liraya son model bir araba almıştır. 800 bin alman parasıyla 160 bin Mark etmektedir.

Yahya Demirel Hacı Ali Demirel'in oğludur. Şu Demirel başbakanken 26 milyon liralık kredi alan. Dile kolay, nereden kazanmıştır Yahya bu parayı? Elbette seninbenim, onun sırtından. Babası böyle vurdu oğlu rahat harcıyor. Ama diğer yandan yüzbinlerce Yahyanın yaşatları açlıktan, işsizlikten ve ilaçsızlıktan kıvrılmaktadır.

Haberleri

FRANKFURT

14-15 Eylül tarihleri arasında, ATTF (Avrupa Türkiyeli Toplumcular Federasyonu) olağan Genel Yönetim Kurulu toplantısını Frankfurt'ta yapmıştır. Bu toplantıda Almanya'daki Türkiyeli işçilerin durumları gözden geçirilmiş ve Ocak 1975 yılından itibaren kesilecek çocuk paraları ve artan "vergi zammı"na karşı Almanya çapında genel bir kampanya açılmasına karar vermiştir.

ÜÇ İŞÇİ ÖRGÜTÜ A.T.T.F.'nin ÜYESİ OLU

Bundan bir müddet önce kurulan ve bölgelerinde çalışmalarını sürdüren üç işçi örgütünün ATTF'ye üye olmak için yapmış oldukları müraacat Genel Yönetim Kurulunda görüşülmüş ve oybirliği ile üyelikleri kabul edilmiştir. Bu örgütler, Mannheim Türk Toplumcular Ocağı, Stuttgart Türkiyeli Toplumcular Ocağı ve Wanne-Eickel İşçi Birliği'dir.

Not: "ATTF NEDİR?" Gelecek sayılarımızdan itibaren siz okuyucularımıza bunun cevabını vermeye çalışacağız.

BERLİN

Uzun zamandır çalışmalarını sürdüren "ATTF İŞÇİ KOROSU" bir plak çıkarmıştır. 15 parçayı içine alan plak satışa çıkmıştır. "İŞÇİ ŞARKI VE MARŞLARI" nı elde etmek isteyen okuyucularımız, BTTO, 1 Berlin 21, Turmstr. 20'den isteyecekleri gibi gazetemize de müraacat edebilirler.

Biz "İŞÇİ BİRLİĞİ" olarak böyle bir eseri meydana çıkarmada emeği geçen bütün arkadaşları candan kutluyoruz.

Hatırlayacağınız gibi, geçen sayımızda, Federal Almanyadaki çocuklarımızın sayısının 180 bini geçtiğini yazmıştık. Bunun ne kadarının okullara gidemediğinin karanlık olduğunu söylemiştik. Bu sayımızda bunu araştırdık. Daha bir gerçek rakamlar elde ettik. Gelin bu sayıda da konumuz bu olsun.

Federal Çalışma Kurumunun yaptığı bir araştırmaya göre 1972 ilkbaharında buradaki çocuklarımızın sayısı 195 bine ulaşmıştır. Bunun 105 bin 300 kadarı 6 ile 16 yaşları arasındadır. Okul çağındadırlar yani. Geriye kalanları ise 6 yaşından küçüktürler.

Okul çağındaki çocukların 54 bin 600 kadarı okula gidebilmek olanağı bulabilmektedir. Yani çocuklarımızın yarısı okuma olanağı bulamamaktadır.

105.600 çocuğumuzdan ise sadece 4750'si çırak olarak veya bir meslek öğrenmek üzere bir iş yerinde çalışmaktadırlar.

Ayrıca okula gidenlerin hepsi de başarılı olamamaktadırlar. Başarılı olamayanların sayısı yüzde 68'e ulaşmaktadır. Bu da şu demektir: 105 bin 600 çocuğumuzdan 89 bin 20'si cahil kalmaktadır. Okula gidenlerin büyük bir çoğunluğu neden başarısız olmaktadır? Bunu da gelecek sayımızda söyleşi konusu yapalım.

Bu verdiğimiz rakamlar Federal Almanya hükümeti yetkililerince pek anormal karşılanmıyabilir. Ama bizim için hiç de öyle değildir. Bu uzay çağında çocuklarımızın okutulmaması demek, onların kolunu kanadını kırmak ve sakat bırakmak demektir. Geleceklerini karanlığa, işsizliğe, açlığa itmek demektir. Çünkü artık çöpçülerin bile işe alınması için enaz okuma yazma bilmesi şart koşulmaktadır.

İşte çocuklarımızın durumu bu dostlar. Yüreklere acısı. Türkiyede

Devamı arkadaşlar

STUTTGART'TAN BİR İŞÇİ ARKADAŞIMIZIN GÖNDERDİĞİ HİKAYEYİ AYNEN YAYINLIYORUZ ...**Pişman**

Nefes nefese koşarak girdi içeriye Ali. Uzun koridoru sendeliyerek ve sağa sola çarpa çarpa çıktı merdivenleri. Odasının kapısına yüklenerek bir çarpıda açtı. Yatağına uzanmış gazetesini okumakta olan Enver hayretle doğruldu yerinden. Oda arkadaşını hiç böylesine bitkin görmemişti. Elbiseleri lime lime yırtık ve yüzü kan içindeydi. Arkadaşını görmeden yatağına gitti Ali. Şaşkın ve sert tavırlarla yorgunu yere fırlattı. Yastığı, döşegi de. Bir bezin arasına sarıllı paketi açtı. Gözleri dönmüştü Alinin.

-Kahpenin çocuğu, diye ağız dolu su bir küfür savurdu.

-Öldürecek lan, öldürecek seni bir köpek gibi, verecek kurşunları anninin çatına.

Tabancayı alıp ok gibi fırladı kapıdan. Sarıldı Enver Alinin beline arkadan.

-Deliriyon mu, oynatıyon mu lan Ali?

-Koyver, diye bağırdı Ali. Koyver lan gebertecen onu.

-Nidiyon lan, ahlını mı yitiriyon dedi Enver. Gel otur hincik şuraya, annat. Belki bir çare bulun. Duruladı Ali.

Bir sinema şeridi gibi geçti gözlerinin önünden köydeki hayatı Alinin. Fakirdi, fakat gönül rahatlığı içinde yiyecek bir parça ekmeği vardı. Sonra beş tane çocuğu dizildi bir sıraya film şeridinde, boyunları bükük yalvarır gibi bakıyorlardı babalarına. Üstleri perişan. "Git boba" demişlerdi. "Sen de git almanyaya, çok para kazan bize. Bir de tofophil getir." Ali, iki ipile bağlı yırtık bavulunu eline aldığı gibi İstanbul'da almıştı soluğu. Tophane üçkâğıtçılarına birkaç para haraç verdikten sonra turist olarak Almanya'ya gelmişti. Bir sene doğru dürüst çalışıp çoluk çocuğuna para

gönderebildi Ali. Günün birinde çilli bir sarışın çelmişti Alinin küçük ve hemen gidiveren kalbini. Düşünmemişti, düşünmek bile istememişti karısını ve beş çocuğunu. Tam yedi senedir Almanyada diğer arkadaşları gibi o da binbir güçlükte inşaatta çalışıyordu. Evine para göndermek şöyle dursun, izine bile gitmek aklına gelmiyordu ve gününü gün etmeye çalışıyordu Ali üstelik bir de gayrimeşru çocuğu olmuştı çilli sarışından. Göğsünü kabarta kabarta anlatıyordu Alman karısından çocuğunun olduğunu arkadaşlarına.

Bir rüyadan uyanır gibi silkindi, elinin tersiyle gözlerinin yaşını sile sile lavaboya doğru yürüdü. Soğuk suyun altına kafasını uzattığı gibi açtı musluğu sonuna dek Altı senedir içinde bulunduğu çıkmazın nedenlerini araştırdı Ali, aklının yeterince.

Ve daha sonra çilli sarışının her gece sabahlara dek gezdiği Alman arkadaşları. Ayıplamak şöyle kalsın, adetti Almanlarda böyle şeyler.

-Geberiyon lan, ölüyon bir sokak şıllığı için. Kendini düşürüyon diye isyan etti Ali, tıpkı üç saat önceki gibi.

Gururuna yediremeyip karşı çıkınca da işte ozaman kıyamet kopuvermişti Alinin başına.

Şimdi herşeyi geç de olsa daha iyi anlamıştı Ali. Kaybettiği çok şeyi vardı. Senelerini gömmüştü Almanyaya ve daha sonra yedi senedir hasretini çektiği çocukları ve vefakar karısı. Üstelik de her ay Alman karısına ödemekte olduğu 120 DM.

Fakat zararın neresinden dönersen kardır diye düşündü Ali. Saçlarından odanın ortasına sular sızıla sızıla yürüdü yatağına ve üzerindeki tabancayı hırsla aldı fırlattı ta uzaklara gücünün yeterince pencereden. Bir yandan eşyalarını bavulunu doldururken. -Gidecen, gidecen lan Enver TÜRKİYE'ye, diyordu. **MEHMET AKÇAL**

C.I.A nedir?..

(Baştarafı sayfa birde)
açılmışken şimdi de CİA'nın ne olduğunu, nasıl çalıştığına şöyle bir gözatalım. Bunun adını çok duyduk. Çünkü hangi taşı kaldırırsanız altından CİA çıkar. Ancak gerçek yüzünü büyük çoğunluğumuz bilememekteyiz. Anlatılmadı. "Dost" dediler yılanı koynumuza saldılar. Baştan şunu belirteyim; CİA'nın ne olduğunu anlatırken benden ziyade belgeler konuşacaktır.

CİA NEDİR?

CİA (Merkezi İstihbarat Teşkilatı) Amerika'nın en büyük bir casusluk örgütüdür. Büyüktür, dünyanın her yanında ahtapot gibi kolları vardır.

16 BİN 500 AJANI OLAN CİA (1)

Amerika CİA aracılığıyla yabancı ülkelere çeşitli görevlerle gönderdiği 16 bin 500 kişilik ordusu ile o ülkelerin siyasi ve ekonomik yapısını kendi amacına uygun hale sokmak için akla-hayale gelmedik en ince planlar hazırlamaktadır. Nerede ilerici hareket varsa CİA oradadır. CİA'nın, ülkesinin çıkarlarını ABD'nin çıkarlarından önce gören hükümetleri yıkmak ve kilit noktalarda ki insanları satınalmak için çalıştığı ve milyonlarca para akıttığı herkesce bilinen bir gerçek. Örneğin, Amerika'nın tanınmış gazetelerinden "Washington Post" ile "New York Times" in CİA Müdürü William Colby'nin kongrede bir

çocuklarımız

(Baştarafı sayfa 3'de.)

bize okuma fırsatı tanınmadığı gibi, şimdide burada çocuklarımıza okuma olanağı verilmiyor. Onlar tanımıyor diye biz de kuzu kuzu oturacak, bu eşitsizliğe boyun eğecek değiliz elbette. Çocuklarımızın okuyabilmesi ve gelecekte güzel bir yaşantı kurabilmeleri için mücadele vermek ve gerek Türk gerekse Alman hükümetlerini zorlamak durumundayız.

ÖĞRETMEN: F.Yüksel

komiteye nisan ayında verdiği gizli ifadede Şilideki Allende hükümetini devirmek üzere gizli faaliyetler için CİA'nın milyonlarca dolar harcadığını söylediğini açıklamışlardır. Gazeteler Allende hükümetine karşı kullanılan para miktarının 11 milyon dolar olduğunu belirtmekte. (2)

CİA'NIN BÜTÇESİ

16 bin 500 ajanın çalıştığı bu teşkilatın bütçesi 750 milyon dolar (yaklaşık olarak 11 milyar liradır). Ancak bu CİA örgütüne resmen ayrılan paradır. Bir de örtülü ödenekler vardır ki sözü geçen 16 bin 500 daimi ajanın geçici işler için tuttuğu casuslara verilen para bu örtülü ödeneklerden çıkar. Şimdi size soruyorum; bu para insanlık için harcansa, barış için harcansa neler yapmazki... Ama gelin görünki dünyanın başka bir kıtasında, her yıl yüzbinlerce insan açlıktan ölüyor, Amerika sömürsünü sürdürmek için su gibi dolar akıtmaktadır.

Hosça kalın.

m.gür

(1) Günaydın 10 Eylül 1974-

(2) Günaydın 8 Eylül 1974

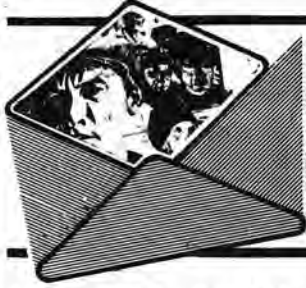
oooooooooooooooooooooooooooo

ÇOCUK PARALARIMIZ..

(Baştarafı birinci sayfada)

Örneğin, yıllık brüt kazancı 15 bin olan 1 çocuklu işçinin 228, 2 çocuklu (çocuk parasınında kesilmesiyle) 848, 3 çocuklu 1,908 4 çocuklu 2,970 ve 5 çocuklu ise 4,030 DM'lik yıllık kaybı olacaktır. Yani dolaylı olarak vergisi artacaktır.

Biz yabancılara "ağır iş-az ücret" uygulaması yetmiyormuş gibi birde bunun gelmesi bizi daha zor durumlara sokacaktır. Öyleyse bunun için birleşerek mücadele etmek her işçi arkadaşın görevidir. ATTF buna karşı kampanya açmıştır. Yapılacak salon toplantıları na, yürüyüşlere sizde katılın.

SİZİN KÖŞENİZ...

Kıymetli okurlarımız,
Bize gelen mektupların sayısı oldukça kabarık. Okuyucularımız güzel şeyler yazıyorlar. Her mektup ayrı bir değer taşımakta, her mektup bize güç katmaktadır. Ancak yerimizin darlığı nedeniyle bunları hemen yayınlıyamıyoruz. Sıra ya koyduk, olanaklar içinde yayınlamaya çalışacağız. Bu nedenle bizi anlayışla karşılayacağınıza inanıyor ve yine mektuplarınızı bekliyoruz.

Okurlarımız içinde şiir yazarlar çoğunlukta. Dachau'dan M. Güngörmüş gazetemizi çok beğendiğini belirtten mektubuna şu şiiri eklemiştir:

sabır...

Acıydı bal diye yedik
Yıllar var hep sabreyledik,
Kötü iken iyi dedik
Kula kul ettiniz bizi.

Çağırdık, bağırarak durduk
Düşledik hayıra yorduk
Hakkı adaleti sorduk
Yürekten vurdunuz bizi.

Bir haksızlık vardır diye
Haksızı şikayet etmeye
Kalkıp vardık mahkemeye
Kapisından kovdunuz bizi.

Asırlarca uyuttunuz
Biz çalıştık siz yattınız
Nihayetinde sattınız
Yaban ellere bizi.

Toplanıp birlik olduk
Haksızlığa karşı durduk
Kurtuluşu burda bulduk
Zindana sürdünüz bizi.

M. Güngörmüş

CEVAP

Kıymetli M. Güngör,
Mektup ve şiirin bizleri sevindirdi. Yine haberlerini bekliyoruz. Sana dostça selamlarımızı yollar, çalışmalarında en iyi başarılar dileriz. Arkadaşlarına da selamlarımızı söylersen memnun oluruz.

Şimdi bir mektupda Frankfurt'dan açalım. M.K.'nın uzun olan şiirinden bir bölümünü alıyoruz. Umarız bizi hoş karşılar.

ÖYKÜ

"....."

Efendiler yine
Kalın enseleri, koca gövdeleriyle

İçkiler yudumlamakta
Kadın göbeklerinde!...

Sen
Yine aç,
Yine susuz,
Kimbilir
Kahve köşelerinde
Kaç gecedir uykusuz,
Düşünmektensin.

M.K. Frankfurt"

ÇAĞRI

Değerli okuyucularımız,
Bu gazete hepimizindir. Bu bizlerin elyordamı ile gelişip serpilecek ve giderek eksiklerini düzeltecektir.

Ancak bilirsiniz ki maddi konu da burada önemli rol oynamaktadır. Bildiğiniz gibi bizim arkamızda ne parababaları, ne de bankalar var. Biz bizyiz. Gücümüzü sizden alıyoruz. "Paçadan kesip sırta yamama" usulüyle görevimizi yapmaya uğraşıyoruz. Sizden önemli ricamız, gazetemize abone olmanız, abone bulmanız ve en azından posta masrafların karşılıya-
cak şekilde yardım etmenizdir.

Saygılarımızla